

Særlige underretninger ved infektion af HIV

§ 29. Vedrørende den, som bærer smitte af HIV-infektion, er følgende personer og myndigheder forpligtet til, på anmodning fra smittesikkerhedslægen (embedslægen) at give ham de oplysninger, som han behøver for at kunne udføre sin pligt i overensstemmelse med denne lov:

1. Myndigheder som gennem deres virksomhed får kendskab til oplysninger af betydning for smittesikkerheden og
2. personale inden for den private helbreds- og sundhedspleje, som i deres arbejde står under tilsyn af socialstyrelsen.

§ 30. Hvis smittesikkerhedslægen (embedslægen) har fået en underretning fra en behandlende læge om, at en patient som bærer smitte af HIV-infektionen, ikke har fulgt eller mistænkes for ikke at have fulgt meddelte forholdsregler, skal smittesikkerhedslægen (embedslægen) underrette Socialnævnet, politimyndighederne og Kriminalforsorgen i Frihed¹).

Ved underretningen skal han give oplysninger om, hvem forholdsreglerne gælder for og indholdet af disse. Underretningen skal ikke gives, hvis smittesikkerhedslægen (embedslægen) bedømmes, at den ikke behøves for at tilse, at forholdsreglerne følges, eller at den i øvrigt ikke har betydning for smittesikkerheden.

(Lov 1990:1017).

§ 31. Opdager Socialnævnet, politimyndighederne eller Kriminalforsorgen i Frihed, efter at have fået underretning i overensstemmelse med § 30 i sin virksomhed, forhold som tyder på, at forholdsreglerne ikke følges, skal dette anmeldes til den smittesikkerhedslæge (embedslægen), som har givet underretningen. Hvis denne har videregivet sagen til en smittesikkerhedslæge (embedslægen) i en anden amtsråds-kommune skal anmeldelsen i stedet gives til denne smittesikkerhedslæge (embedslægen).

Når smittesikkerhedslægen (embedslægen) anser, at Socialnævnet, politimyndighederne eller Kriminalforsorgens medvirken ikke længere behøves, skal han meddele myndighederne dette.

§ 32. Hvis nogen som er smittet af HIV-infektion indsættes i en fængselsanstalt eller med tvang på en anden plejeanstalt skal den læge, som har ansvaret for helbreds- og sundhedsplejen underrettes af den behandlende læge om smitten, og om de forholdsregler, som gælder for den indsatte.

Kan den indsatte ikke tages hånd om på en sådan måde, at smittespredning kan forhindres, skal den ansvarlige læge underrette den behandlende læge herom.

Tvangsundersøgelse

§ 36. Hvis nogen som ifølge § 13 er pligtig til at søge læge, ikke uden tøven gør det, må smittesikkerhedslægen (embedslægen) beslutte, at han skal undersøges af en læge som smittesikkerhedslægen (embedslægen) udpeger hertil. Ved undersøgelsen, må der ikke forekomme indgreb, som kan forårsage andet end ubetydelige mén.

Lægen skal underrette smittesikkerhedslægen (embedslægen) om resultatet af undersøgelsen.

Midlertidig forvaring

§ 37. Hvis det af særlige grunde er nødvendigt for at forhindre frygtet smittespredning må smittesikkerhedslægen (embedslægen) beslutte, at den som antages at være blevet smittet af sygdom, som nævnt i pkt. 1.1 og 1.2 i bilag til denne lov, midlertidigt skal på et sygehus. Varetagelsen skal stå på, indtil det klarlægges, om denne er smittet, dog højst i syv dage, den dag forvaringen iværksættes medregnet.

Den varetagne skal hindres i at forlade sygehusets område eller den del af sygehuset, hvor han skal opholde sig.

Beslutning om tvangsisolering

§ 38. Lensdomstolen skal på ansøgning fra smittesikkerhedslægen (embedslægen) tage stilling til tvangsisolering af den, som er smittet af en samfundsfarlig sygdom, hvis den smittede ikke frivilligt overholder de forholdsregler, som er nødvendige for at hindre smittespredning. En sådan beslutning skal også tages, hvis der findes begrundet anledning til at antage, at den smittede ikke følger meddelte forholdsregler og

¹) Kriminalforsorgen i Frihed er på svensk »frivårdsmyndigheten« og er en myndighed, der tager sig af løsladte fanger, altså tager sig af dem når de ikke er fængsel eller på anden måde låst inde længere.